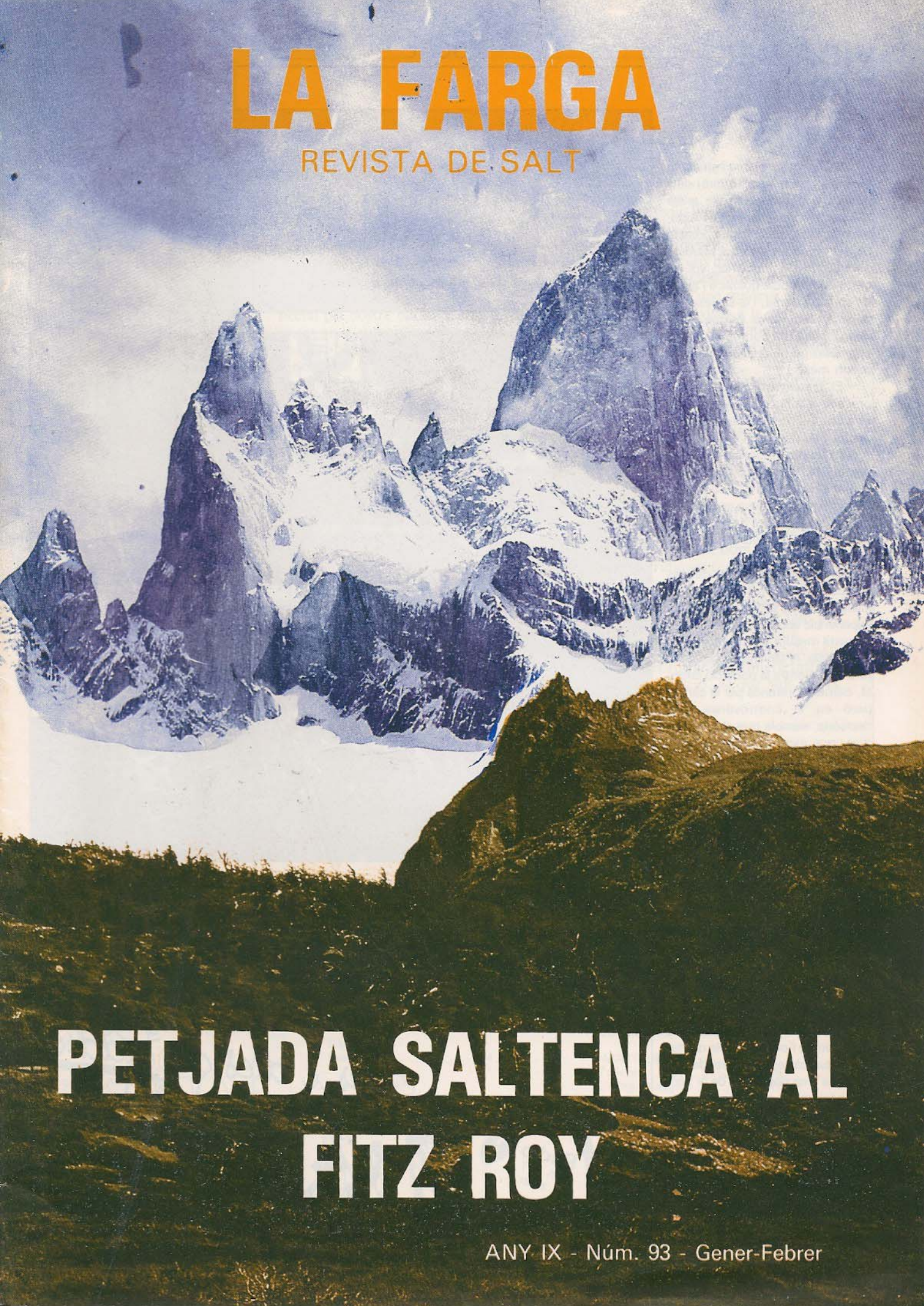

LA FARGA

REVISTA DE SALT

PETJADA SALTENCA AL FITZ ROY

ANY IX - Núm. 93 - Gener-Febrer

VIDA DEL CASAL

Fluor

Sí, amics, per obra i gràcia (o desgràcia, el temps ho dirà) dels polítics que vàrem escollir entre tots per a representar-nos a l'Ajuntament, es fluorarà l'aigua potable de Salt. Fluorar, pels qui aquesta paraula no signifiqui res, vol dir afegir un producte químic a l'aigua de consum humà, i la saviesa popular es preguntarà: És que encara no porta prou porqueria l'aigua «potable» perquè encara n'hi afegixin més?

El pretext que s'utilitza per procedir a la fluoració és que així es contribuirà a evitar la càries dental, i els pobres avis del Casal, segur que deuen pensar, la meua dentadura postissa també pot agafar càries? i els que no porten ni dentadura postissa ara patiran per no agafar càries a les genives, pobra gent!! aquests polítics ens han de matar!!

El més empenyador del cas és que nosaltres servirem de conillet d'Índies, ja que no hi ha cap experiència sobre els resultats que aquesta mesura pot produir entre la població, ni tan sols se sap si serà efectiva entre la població infantil, clientela preferida per la càries; però en la controvèrsia predecidòria, sembla que algú va indicar que existien també estudis contraris a fluorar les aigües, per les complicacions que pot ocasionar als malalts de fetge i ronyó.

En definitiva, jo crec que els polítics locals l'han vessada, o s'han deixat seduir per alguna promesa inconfessable, en accedir a entregar a la població perquè es facin experiments amb la nostra salut, si d'aquí a deu anys o quinze, algú constata que a Salt la gent es mor més del corrent, o que agafen galteres tres vegades cada any, llavors s'adonaran que fluorar l'aigua no deu ésser tan bó com ens volen fer creure.

Jo opinio que en aquest país hem perdut l'oremus, i els qui tenen algun càrrec polític tendeixen a creure's en possessió de la veritat absoluta, de moment els únics beneficiats seran els venedors d'aigua mineral que veuran créixer les seves vendes de forma espectacular, voleu dir-me si val la pena gastar-se 50 milions per aquest experiment?

FLUOR? No, gràcies

JOAN BOADA i REIG

LOCAL

Al Pavelló d'Esports de Salt, a més de les múltiples activitats esportives, també s'hi va oferir, per primera vegada des de la seva inauguració, un concert de Sardanes; la iniciativa va ser de Salt Sardanista, el dia 13 de desembre (Diada del Soci), i l'acte va ser presentat per Robert Roqué

(Fotografies: Jaume Ollé)

4 ANIVERSARI

Lies i dies de Ràdio

97.7 FM

Emissora Pública Metropolitana del Gironès

El jutjat de Pau

Al cap de 4 anys i mig de la segregació, Salt torna a tenir Jutjat de Pau. D'això, en resulta evident que dels passos que segueix l'autonomia local, a la llarga en resulta també una descentralització dels serveis estatals a nivell de municipi.

Ja va passar amb l'estafeta de Correus i ara amb els serveis del Jutjat de Pau.

El camí no ha estat pas precisament un camí de roses. Gestions a tots els nivells per part de les nostres autoritats locals, encapçalades d'una manera molt especial pel nostre batlle. Cartes i telefonades a Madrid. Entrevistes a la capital de l'estat amb autoritats i funcionaris del «Ministerio de Justicia». Anades i vingudes. Problemes de pressupost, etc. A la llarga, però, la tenacitat i la constància donen fruit.

Primer va ser la institucionalització del jutge (en aquest cas la jutgessa) de pau. La jutgessa s'ha trobat molt temps sense poder exercir el seu càrrec per falta de nomenament dels corresponents funcionaris de justícia (ja se sap, l'administració i la burocràcia són lents, i això que l'Ajuntament havia posat a disposició del Ministeri un local llogat expressament...)

Després, la necessitat de convocar les necessàries places (secretari, administratiu, notificador-agutzil...); després el nomenament a través del B.O.E. la presa de possessió, etc..

Salt, des del primer moment de la segregació va reivindicar un jutjat de pau. La necessitat que en el mateix poble es puguin expedir certificacions (de naixement, matrimoni, defunció), fer canvis de normalització en català del nom i/o del cognom, instruir les primeres diligències administratives-jurídiques (accidents de trànsit, etc...) no deixa de ser un avenç si tenim en compte que fins ara els saltencs ens havíem de desplaçar al registre civil de Girona situat a la plaça de la catedral.

Desitgem que aquest jutjat sigui un primer pas, i alhora un exemple tant pel que fa als seus serveis administratius com a la normalització de la llengua.

També ha de ser un primer pas, ja que a la ubicació del propi jutjat de pau i registre civil hauria de seguir lògicament la creació d'un Jutjat de Primera Instància i d'Instrucció. I aquesta ha de ser la següent reivindicació, ja que Salt per la seva entitat ha de tenir un jutjat d'aquest tipus.

La Farga/Revista de Salt.

Edita/Casal de Jubilats.

Consell de Redacció/Lluís Mateu, Guillem Terribas, Miquel Casellas, Joan Boada, Jaume Bosch, Martí Fita, Josep M.ª Oliveras, Bel Bosch i Josep Guardiola.

Col.laboradors habituals/Quim Pla, Alicia Vila, Pepa Bouis, Eva Escuin.

Col.laboradors en aquest número: Cesc Casas, Pep Serra i Silvia Manzana.

Correcció/Toni Rusalleda.

Fotografia/Jaume Ollé.

Administració/Emili Crous, Joan Boada i Miquel Casellas.

Distribució/Pitu Geli, Josep Cebrián i Josep Gassiot.

Compaginació/Xarli Terribas.

Tirada/1.500 exemplars.

Redacció/Passeig Verdaguer, 1

Tel. 23 04 98.

Impressió/Impremta Pagès.

Tel. 42 01 07 Anglès.

Dipòsit Legal/Gi-356/79.

Sumari

LOCAL

Vida del Casal.....2

Al Pavelló d'Esports.....2

EDITORIAL

El Jutjat de Pau.....3

CULTURA

Rialles.....4 i 5

LA TRIBANA

Gràcies.....7

M'he enamorat de la Girona Vella.....7

LA CALAIXERA

Recordant el 1968.....7

LOCAL

Imatges del passat Nadal.....8-9

ESPORTS DE FARGA

Explicat sembla senzill.....10

Fitz Roy.....10-11

L'aventura patagònica.....12

Del Kangen a la maduresa.....13

COSES DEL POBLE.....14-15

IMATGES

Talleret.....16

L'Altra imatge.....17

SPLASH/GLOP

Patat-xop!.....18

FARGA LÀCTICA.....18

CAGAFERRO

L'acudit foll.....19

La vida amb humor.....19

Rialles

Exposicions

Al Setè Cel, al mes de febrer es farà una exposició de l'Antoni Federico de pintures plàstiques abstractes.

A la sala gran de les Bernardes l'Esteve Palmada ens oferirà una composició de fotos fetes amb collages que porten el nom de «Fotocollages». Alhora, a la resta de les sales, l'Antoni Bonadona, membre de l'Associació fotogràfica de Salt Sardanista, en mostrarà un conjunt de fotografies.

Al Patronat Saltenc, Can Panxut, una agrupació de clubs federats de les comarques gironines ens exposaran un conjunt de fotografies submarines que pertanyen, bàsicament a la fauna de les illes Medes.

Presentacions

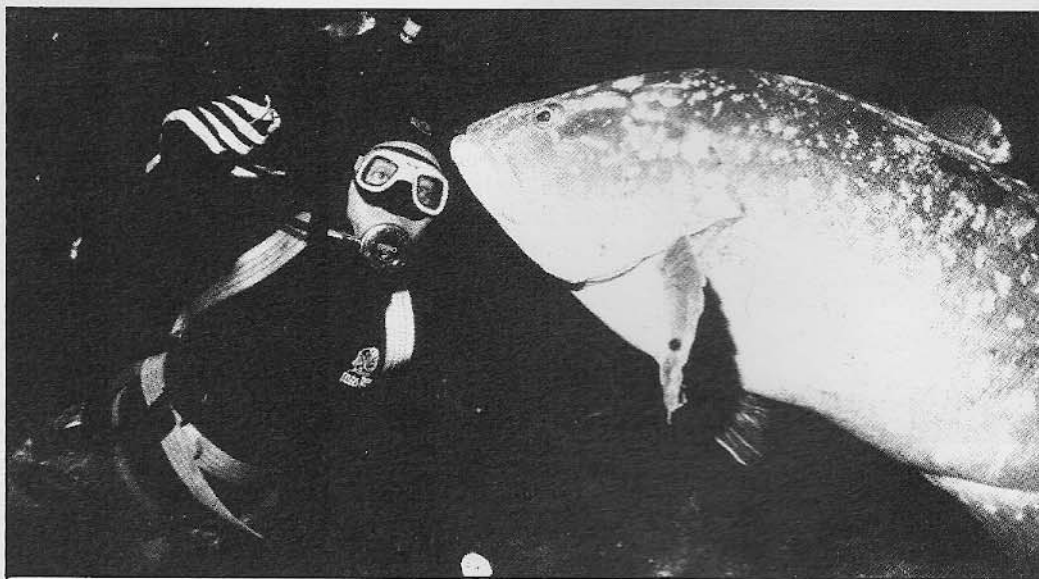
El Setè Cel, conjunta-ment amb la Llibreria 22, farà el dia 2 de febrer a les 11 de la nit al Bar Nummolit, la presentació de llibre «Vocabulari eròtic» de Pep Vila.

Cursets

Aquest mes i fins al juny a les Bernardes comença un curset de Música, jocs, i colors per a la mainada de 5 a 12 anys, mitjançant el qual els introduiran a la música.

També s'inicia de nou un seminari d'autors sudamericans: Cortázar, Gabriel García Márquez, Carpentier i Onetti.

EVA ESCUÍN
ALÍCIA VILA

L'Ateneu Saltenc Can Panxut

us convida a la mostra
de fotografia submarina
realitzada per membres de

FEDERACIÓ CATALANA
D'ACTIVITATS SUBAQUÀTIQUES
REPRESENTACIÓ
TERRITORIAL
DE GIRONA

ATENEU SALTENC CAN PANXUT
Pl. Sant Jaume, núms. 6 i 8
17190 SALT - Tel. (972) 23 74 62

Fàbrica de miralls
Col·locació i instal·lació
Especialitat en vidrieres artístiques
Finestres de Celosia
Mampares per a Bany

SOLAR S.A.

c. Joan Maragall, s/n (Zona Esportiva)
Telèfon 23 58 11 - SALT

DISTRIBUIDOR

[VENTILAD]
[VENTILAD]
[VENTILAD]

Carrer Llarg, 4 - Tel. 23.83.71
Pl. Onze setembre - Tel. 23.81.10

Rialles

Carnestoltes

Heu sentit parlar dels vampirs? Us fan por? En aquest conte en surt un, però és molt especial, ja ho veureu....

El vampir que xuclava la benzina

Hi havia una vegada un castell on vivia un vampir. Però no un vampir qualsevol, sinó un vampir que en comptes de xuclar la sang xuclava benzina. Tenia 30 bidons de 10 litres cada un a casa seva i anava fent, però.... se li van acabar els diners i la benzina. Va haver de sortir a fora per beure'n i se'n va pensar una.

El seu pla funcionava, però en els telediaris només feien que parlar que 3 cotxes s'havien parat, que si 6, que si 9, però per molt que buscaven què era, no ho trobaven.

Sabeu quin pla era el seu? no?

Era, aquest, escolteu:

Ell podia ser invisible i quan bevia una mica de benzina podia córrer molt, ja que es feia invisible, es bevia la sang dels cotxes i en sortia corrents i de tant de pressa que anava no el van exampar.

Però.... un dia, el van exampar. Ell va confessar i va dir que no ho tornaria a fer, però que havia de beure benzina, sinó es moriria, però no el van matar sinó que.... li van dir que li farien una casa molt maca i pel seu aniversari, sabeu que li regalarien? Doncs... bidons de benzina per tot l'any. I des de llavors tots els nens el van estimar.

SÍLVIA BARRABÉS i VERA

(Foto: Carme Carbó)
EVA ESCUÍN
M.ª MERCÈ SÁNCHEZ

Espectacles

Ei, ja podeu començar a obrir els armaris i treure la pols a les disfresses que s'acosta Carnestoltes.

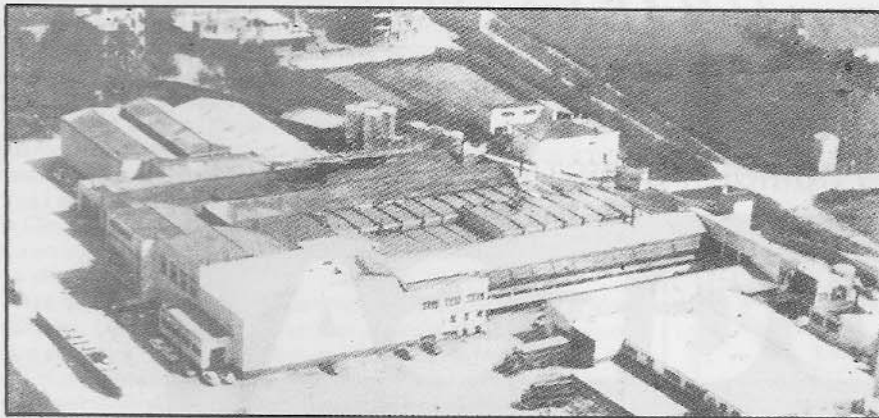
Com cada any, els membres del grup RIALLES farem un petit Cercavila, acompanyats d'una petita banda, del nostre estimadíssim cuc, del tren que córrerà pels carrers del poble i d'una petita sorpresa... molt alta! Tot això succeirà el 14 de febrer a 2/4 de 4 de la tarda a la plaça de la Llibertat. El grup que ens acompanyarà aquest any és «La Murga» amb l'espectacle de «Cançons, Romanços i Ballarugues».

El dia 28 de febrer a 2/4 de 5 a Can Panxut el grup XEVI ens oferirà «Xevi, la Màgia en Llibertat» És un espectacle de màgia i mim. Us informem que el programa de ràdio que feiem, Rialles, s'ha supès per causes internes del grup.

ESCORXADOR
GENERAL
FRIGORÍFIC

Sala d'especejar

Carrer Major, 419
Tel. 23 31 11
SALT

Frigorífics del Ter, S.A.
CARNS DE PORC I BOVÍ
Repartiment diari

LA TRIBANA

Gràcies

Treure l'esfera de plàstic que s'havia plantificat al campanar de l'església de Sant Cugat és un gest que vull agrair públicament. Només haurà estat un malson tot plegat, si aquest any vinent podem tornar a escoltar les campanes del vell rellotge, tal i com ens va prometre en Miquel de Can Quelic, Tinent d'Alcalde de la Vila.

Tot bon rellotger, sap que el so de les campanes és el que identifica un rellotge que toqui les hores. Des del més modest rellotge de paret fins al que des de dalt d'una torre escampa la sonoritat de les seves campanes, tots són recordats pel seu toc característic que sovint ens porta a la memòria records que d'altra manera no reviuríem.

És absurd que ens diguin que ja ens acostumarem al nou so de les campanes que fins fa poc només servien pels tocs religiosos, ja que no ens volem acostumar a cap altre so. Cada rellotge té els seus tocs i la seva fonètica, que, com passa amb les llengües, a cada indret són diferents i ens serveixen per reconèixer la seva procedència.

Torneu a connectar les velles campanes del rellotge abans no ens acostumem a oblidar el seu so.

Gràcies.

M'he enamorat de la Girona vella

De mica en mica, i no pas per l'esnobisme dels eslògans, vaig estimant cada un dels vells indrets d'aquesta Ciutat veïna.

Per la diada de la Puríssima d'ara ha fet anys, el Bisbe Jaume Camprodon va recordar-me, des de la trona de la Seu gironina, que la Catedral no era només patrimoni dels ciutadans de Girona. Amb molt d'encert em va confirmar que l'ampla volta de la Seu acollia a tots els parroquians d'una diòcesi que s'estén més enllà de les divisions comarcals o provincials.

Per les Fires de Sant Narcís, d'enguany, fugint del xarbot de la Devesa, vaig descobrir la Plaça del Correu Vell amb la mateixa il·lusió de la nit en què vaig veure Venècia per primera vegada.

Per anar de la Rambla al Carrer dels Ciutadans procuro passar sempre per la Plaça de les Castanyes, per flairar la fortor de la pesca salada i veure aquella botigueta de queviures i fruita com ha quedat ancorada sota la casa pont d'aquell carreró. Ara que no sóc de Girona, o més ben dit, ara que no me'n fan ser per força, és quan m'adono que la meua veïna Ciutat té quelcom que m'enamora cada vegada més. Ara reconec que la meua amiga Carme, exiliada a Salt des del seu casament, enyorés les velles pedres i ens fes anar a passejar sovint pels carrerons esglaonats de la Girona antiga, mentre la humitat i el fred de nit d'hivern ens anava arrodint i ens obligava a caminar de pressa, massa de pressa per a ella.

Ara que tinc un Poble per estimar m'he enamorat de la Veïna (Ciutat). Deixant-me emportar per aquesta fal·lera, jo proposo que el nostre Poble, i per tant des de l'Ajuntament de Salt on estem representats, ens adherim i donem suport a la sol·licitud que l'Associació Arqueològica de Girona i l'Associació d'amics de Girona antiga han fet a la UNESCO perquè la ciutat Vella sigui declarada Patrimoni Mundial.

És just que ho fem, ara que som lliures de fer-ho. O almenys jo ho crec així.

De res, gironins. Els veïns hi són per quan es necessiten.

EL MENERÓ DEL REC

LA CALAIXERA

Recordant el 1968

Hi ha anys que són més trascendents a la història que d'altres. Un d'ells és el 68. L'any 1968 va ser marcat per tota una sèrie d'esdeveniments que van suposar una fita en la història social contemporània.

No és només l'any del Maig francès (tot i que aquest serà el més recordat). És l'any de la primavera de Praga encapçalada per Dubcek i la invasió de Txecoslovàquia per les tropes del Pacte de Varsòvia; fou l'any de l'assassinat de Martin Luther King, líder als EE.UU. de les causes reivindicatives de la població negra. Fou l'any així mateix de l'assassinat de Robert Kennedy. L'any de l'ofensiva del Tet al Vietnam, que va suposar el començament de la derrota moral per una guerra que els americans creien guanyada. L'any de les revoltes a la Plaça de les Tres Cultures de Mèxic... L'any en què l'Apol·lò 8 va donar per primera vegada la volta a la lluna. L'any dels grans èxits dels Beatles, de l'apogeu del moviment hippie i el dels grans moviments contraculturals. L'any....

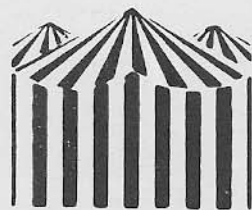
Enguany fa XX anys del 68. A la premsa, als mitjans de comunicació han començat a aparèixer escrits, debats, sobre aquest temps. La televisió i la ràdio en parlaran força...

En tot cas el 68 no és únicament el Maig francès, tot i que la data sembla ja consolidada per a la història. Com acabem de senyalar hi ha també tot un reguitzell d'esdeveniments que convé analitzar més profundament i amb més detall.

I és que el 68 va ser un any de grans esperances i també de grans frustracions. Va obrir finestres cap a un nou estil de vida però alhora va tancar portes a uns horitzons que semblaven irreversibles. Alguns potser enyoren el 68, però el que cal preguntar-se és si el món des d'aleshores ençà ha progressat en la pau, el desarmament i la il·lusió col·lectiva.

MARTI FITA

Emili
Crous

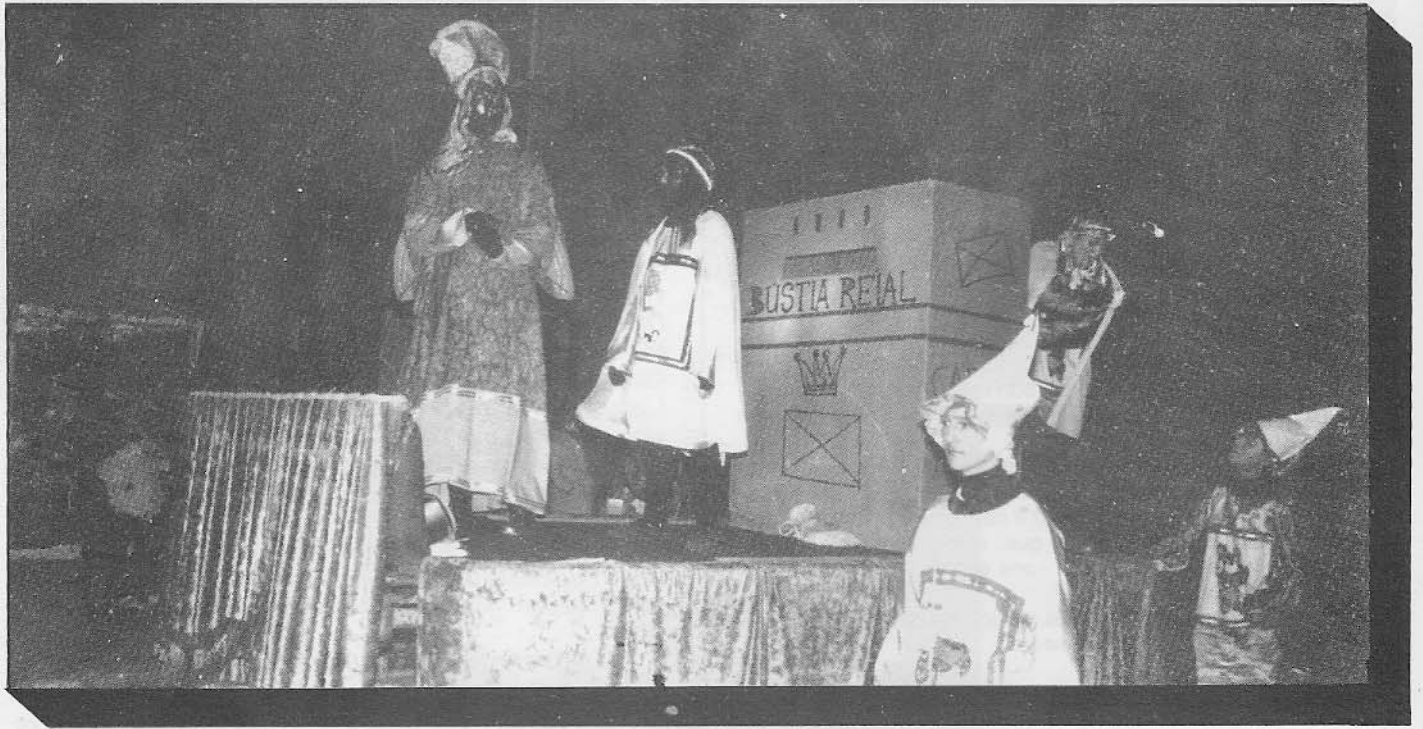

ENVELATS

LLOGUER DE CADIRES • ENVELATS
ADORNAMENTS • PISTA PARQUET

St. Jaume, 14 Tel. 24 16 47 SALT (Girona)

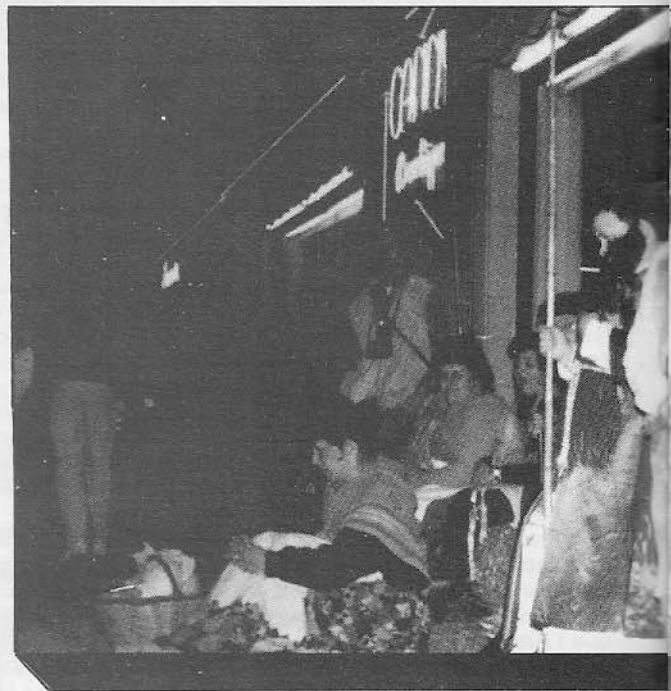
Imatges del passat Nadal als carrers de Salt

Patges a la Cavalcada

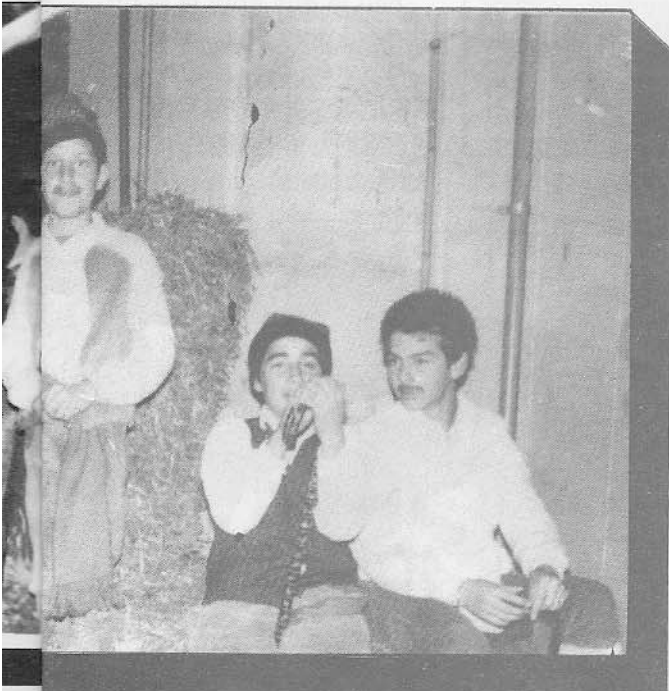
Acurada il.luminació del carrer Sant Romà

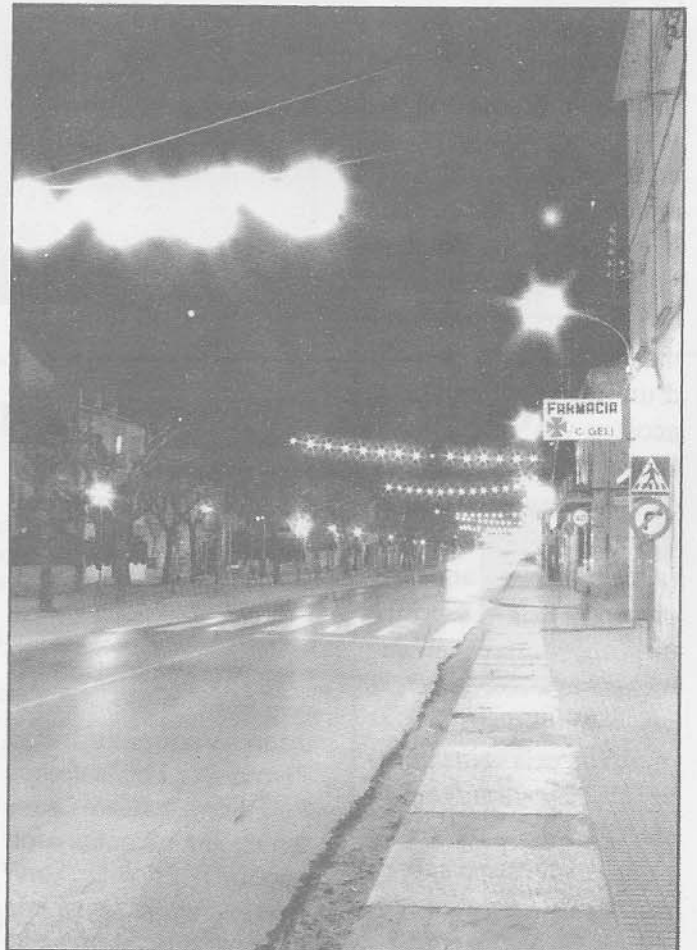
Pessebre Vivent al carrer Sant Romà

Cavalls sota la fosca

Fotografies: Jaume Ollé

Carrer Major, solitàriament il.luminat

Explicat sembla senzill

I explicat sembla senzill. Amb només dos folis es pot resumir el que han estat preparant una colla d'amics des de fa temps, força temps. Amb dos folis es pot donar la sensació que la cosa no té més importància que la que se li vulgui donar. Amb aquestes poques ratlles ens pot semblar «light». Però no us ho penseu pas.

Jo, de la muntanya, no en sé massa res. Només que s'hi fan espàrrecs i bolets, que segons quina època no t'hi pots acostar per por a una perdigonada i que a l'estiu crema. Però tot i no saber-ne massa res, el que sí em sembla és que el resumit en dos folis o en unes quantes ratlles té molt de mèrit. Si no, proveu el següent: Agafeu qualsevol nit d'hivern, ben aprofitats, i passeu-vos un parell d'hores a recés d'un portal d'escala o acosteu-vos fins a l'Alt Empordà amb mànigues de camisa el dia que la tramuntana posi la directa. Si després d'aquestes proves en podeu escriure un foli, potser em començareu a convèncer, si no, multipliqueu la tramuntana pels vents huracanats de la Patagònia i el portal d'escala per la cova de glaç, així sabreu que explicat sembla senzill.

PAPI

FITZ ROY

aconseguits anteriorment, sí que té la particularitat d'una escalada difícil i de trobar-se en una zona on la climatologia gairebé sempre és adversa, amb vents que bufen a gran velocitat i tampertes de neu molt fortes.

Malgrat tot, l'expedició gironina va tenir la fortuna de cara i en només dotze dies d'expedició ja aconseguiren el cim.

En principi estava previst pujar per la ruta «Americana», però donat que aquesta estava molt difícil es decidí fer l'ascensió per la ruta «franco-argentina», de condicions similars, però bé que la segona és més llarga i d'escalada més difícil, però sense tanta neu.

Precisament fou la neu la que anul·là el primer intent de pujar al cim després de quatre dies d'estar al camp base en espera d'un període de

Aconseguir un cim sempre és difícil, però sembla que hi ha muntanyencs que estan disposats a simplificar aquest fet. El passat 8 de desembre, sis alpinistes sortien cap a la Patagònia, Argentina. Dominique Font, Ramon Pujol, Joan Vaquerizo, Pep Permanyer i els saltencs Pep Serra i Cesc Cases tenien un objectiu molt concret. El Fitz Roy. 3.441 metres d'alçada d'un pic que, si bé no té l'envergadura d'altres

bon temps que els permetés intentar-ho.

Al segon intent es féu l'aproximació cap al peu de la gelera, anomenada «de los tres»; en aquesta gelera tenien una cova de glaç per protegir-se de la tempesta, però no s'hi aturen i segueixen camí a dalt fent el primer bivac a l'anomenada «bretxa dels italians». Un cop passades les quatre hores de foscor, l'equip es torna a posar en marxa cap al cim al voltant de les tres de la matinada. La jornada, però, presentaria problemes al quedar Dominique Font esgotat i haver d'abandonar la seva idea d'arribar a dalt. Amb Font també s'hi queda en Cesc Cases per ajudar-lo a tornar cap a baix, on es retrobarien amb en Ramon Pujol, que no havia participat a l'ascensió per trobar-se a Calafate el dia que els seus companys la varen iniciar.

Un cop comptabilitzat l'abandonament, la resta de l'expedició decideix fer un altre bivac que

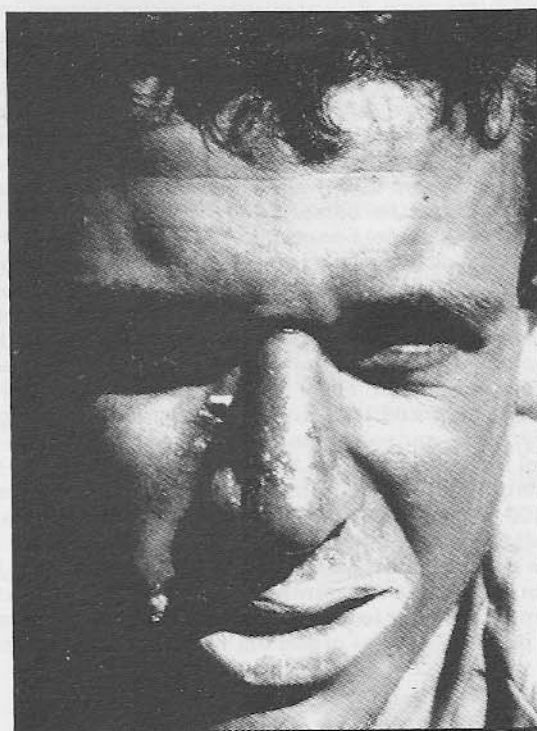
resultaria ésser l'últim, perquè després d'aquest es fa un atac que coronaria el cim amb Joan Vaquerizo, Pep Permanyer i Pep Serra com a protagonistes. El cim s'assolia el dia 20 de desembre, només dotze dies després de marxar de casa, cosa que ha fet que els propis protagonistes l'anomenin com «l'expedició de la sort», per haver tingut, a part dels dies de bon temps, cosa difícil en aquella zona, connexions bones i des-

plaçaments sense problemes. Això féu que el cim es visqués amb molta alegria, donat el poc convenciment que hi havia, degut a la climatologia dels primer dies.

Després d'això, l'expedició només té el qualificatiu d'èxit. Una aventura que ara nosaltres podrem viure mitjançant el muntatge audiovisual que preparen per exhibir arreu.

Uns diuen que és aventura, d'altres en diuen follia. Sigui el que sigui, el cert és que després d'unes quantes hores de foscor en una cova de glaç o d'aguantar el vent al bell mig d'una glacera, ja hi ha una altra data, una altra zona, un altre nom i un altre cim. Estiu 89. Paquistà. Caracorum. 6.000 metres.

J.G.

MEMBRES DE L'EXPEDICIÓ

CESC CASES: Va participar en l'expedició al Kangchenchunga el 1986 com a responsable de comunicacions i de tramitació de permisos. Saltenc de 22 anys. Membre de l'UEC.

PEP SERRA; 21 anys. Saltenc. Membre de l'UEC

PERMANYER: Va participar en l'expedició al Kangchenchunga el 1986. Va assolir el cim. Fill de Sant Hilari. 23 anys. Membre del C.E. Sant Hilari.

DOMINIQUE FONT: 20 anys. Membre de l'UEC.

RAMON PUJOL: 20 anys. Membre de l'UEC.

JOAN VAQUERIZO: 19 anys. Membre de l'UEC.

Pep Serra

Cesc Cases

L'aventura patagònica

— I... a on aneu? — doncs al Fitz Roy. I és molt alt això? — Uns 3.500 metres. 3.500? però si fa només 600 metres més que el Bastiments! i per això aneu tan lluny? Aquesta era la primera reacció més habitual quan la gent ens preguntava sobre l'expedició. Certament de cims de 3.000 metres en tenim més d'un a Catalunya, i una bona colla a l'estat espanyol. Aquest, però era un xic peculiar: més que una muntanya de 3.000 metres, era una agulla rocosa que s'elevava pam a pam amb una verticalitat increïble al llarg de 2 quilòmetres en alguns punts de la paret. Si, si 2 km. imagineu-vos 22 cingles com el del Far posats un sobre l'altre, o 40 catedrals de Girona col·locades en la mateixa posició.

Nosaltres, però, vam atacar el cim per un lloc que «només» hi havien 1.300 metres de paret, no obstant us asseguro que en vam quedar ben tips.

Sortim del camp base el divendres dia 18 de desembre a les 10 del matí després d'haver fet un bon esmorzar. Arribem al dipòsit de material a les 16.00 h. D'aquest punt comencem ja a realitzar la primera part de l'escalada per una sèrie de coluoirs de gel i neu, i arribem al 1.º bivac una mica cansats a les 24.00 h. (cal dir que els bivacs els fèiem sense sac de dormir, ja que per alleugerir pes no els vam dur), fem un te i una sopa. Són les 4'30 h. de la matinada del dissabte dia 19, mengem uns raviolis i un te, sortim a les 5.00 h. No portem menjar només la cantimplora, pensem que podem fer el cim en un sol dia. Arribem a la paret a les 6'30: comença l'escalada. Portem 300 metres i ja ens hem begut tota l'aigua, fa calor i suem molt. Ens afanyem, quasibé correm, però 1.300 metres són molts metres. Són les 00.30 h. de la nit del diumenge dia 20, ens trobem asseguts a una repisa gelada insignificant on quasibé no ens hi cap ni el cul. Passem la nit com podem, ningú diu res, però tothom pensa el mateix: l'aigua. A les 3.00 aproximadament comença a bufar el vent, el que faltava, entre mi penso si ens podria arrencar de la paret, sort que estem ben assegurats. Ha sortit el sol, són les 5.30 de la matinada, ens preparem. El vent continua bufant però nosaltres decidim anar cap amunt, només ens queden 80 metres fins a l'aresta somital. Tots tres sabem que moltes expedicions han hagut de baixar a partir d'aquest punt ja que el vent no les ha deixat sortir a l'aresta. Surto i veig en Pep que m'assegura al mig d'un núvol de neu, tal i com diuen allà: «Han engegat el ventilador», el vent és fortíssim, em tira per terra. Aquí dalt tot està glaçat, hem de continuar assegurats degut al fort vent. Són les 12 del migdia del diumenge dia 20 de desembre. Per primera vegada a la història la bandera catalana arriba aquí dalt, estem molt contents. Al cap d'un quart d'hora arriben un polonès, un suís i un espanyol, abraçades i cops de mà. Fem broma, «representants» de 4 nacions es troben a dalt del Fitz, certament és un pic internacional. 13.00 h. comencem la llarga baixada. Fa 32 hores que no mengem ni bevem. Abans de sortir de l'aresta dono l'última mirada al Cerro Torre (muntanya que segons els entesos és un xic més difícil que el Fitz Roy, sense comentar...) A partir d'ara els rapels s'aniran succeint l'un darrere l'altre, al final els acabarem odiant. Durant la baixada tenim problemes, dues cordes se'ns enganxen, finalment haurem de baixar tots 6 per dues cordes! Arribem al peu del coluoir a les 23.00 h. de la nit, estem farts de menjar neu comencem a caminar. A les 24.00 arribem al dipòsit de material, després de 43 hores sense tastar l'aigua bevem com folls. Estem destrossats però decidim baixar fins al camp base. A les 5.00 h. arribem, comença a sortir el sol, som dilluns dia 21, només pensem a dormir, portem 70 hores intensives...

Som a l'avió, de tornada, sorgeixen comentaris.. serà la roca del Cerro Torre tan bona com la del Fitz? Potser algun dia l'haurem d'anar a provar.

PEP SERRA

Venda i reparació de bicicletes
velomotors i motos

**MOTOS
CATALUNYA**

PERE TEIXIDOR

MONTESA
PEUGEOT
VESPINO
DUCSON
HONDA
DUCATI
VESPA
DERBI
PUCH

C/. Major, 307
Telèfon 23 93 67

SALT

Sport Garatge, s.a.
JOSEP CASALS

Reparacions
Engrassament
Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11 SALT

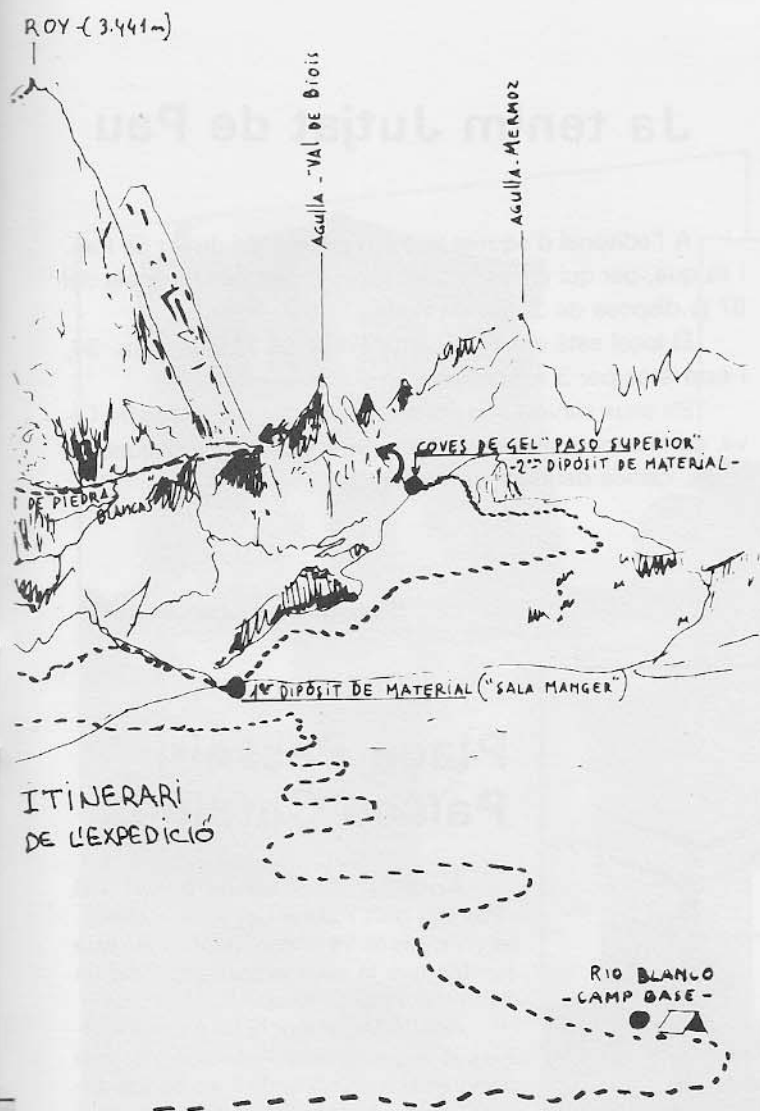
**Subministres
Catalunya, s.l.**

VOLVO

Camions i Autobusos

Pas. Marquès de Camps, 3 - Tels. 23 33 11 - 23 78 83
SALT

Del Kangeh a la maduresa

ITINERARI
DE L'EXPEDICIO

ITINERARI DE L'EXPEDICIO

Sovint m'han demanat que comparés l'expedició al Kangchenchunga de l'any 86, amb l'expedició al Fitz Roy d'aquest any, i us puc ben assegurar que és una comparació difícil.

Evidentment si només tenim en compte l'alçada podríem pensar que no té cap sentit després d'assolir els 8.598 mts. del Kangeh, intentar un cim de 3.400 m. Però aquest no és el cas.

L'alpinisme gironí i, per tant, el saltenc. Ha sofert una evolució lògica. Així, l'any 86, després de moltes altres expedicions, es feia necessari intentar assolir la cota dels 8.000 m. I ho vàrem aconseguir. Entrant així en una etapa de maduresa que ens duria a buscar nous objectius. I el primer fou el Fitz Roy.

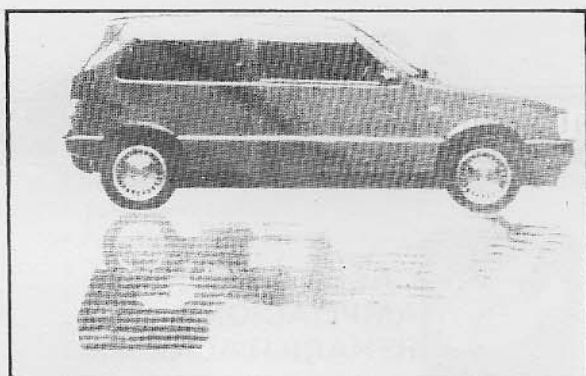
Aquesta vegada deixàrem de costat la duresa dels 8.000 i optàrem per un altre tipus de dificultat més tècnica, però no per això menys dura i meritosa.

El Fitz Roy era bàsicament un repte tècnic i personal de cada un de nosaltres.

Per animar un xic més l'expedició, només calia afegir-hi les terribles condicions climàtiques de la zona, amb vents de fins a 200 km./h. I el fet que la nostra seria la primera ascensió catalana, i una de les poques ascensions mundials.

En definitiva, dues expedicions realment difícils, però amb uns elements de dificultat i uns plantejaments totalment diferents, i que confirmen un cop més la maduresa i iniciativa de l'alpinisme gironí i de l'alpinisme saltenc.

CESC CASAS

FIAT Uno Turbo

INYECCIÓ ELECTRÒNICA

Potència: 105 CV. a velocitat màxima de 200 km/h.
Acceleració: 0 a 100 km./h en 8'3 segons.

VITSA

Concessionari Oficial per a Girona i Província

FIAT

Avgda. Sant Narcís, 28 - Tel. 24 12 12 - 17005 GIRONA

Servei Oficial:

GARATGE INTERNACIONAL

Ctra. Girona-Anglès - Tel. 23 15 61 SALT

Ja tenim Jutjat de Pau

A l'editorial d'aquest número parlem del Jutjat de Pau. I és que, per qui encara no ho sàpiga, Salt des de finals del 87 ja disposa de Jutjat de Pau.

El local està situat al carrer Francesc Macià, núm. 34, i està atès per 3 funcionaris.

Els seus serveis són els propis del seu cas: Registre Civil, certificats (naixement, matrimoni, defunció), casaments civils, canvis del nom en català, etc.

(Fotografies: Jaume Ollè)

Plaça Passeig Països Catalans

Aquesta zona verda enmig del «Passeig dels Països Catalans», de mica en mica es va consolidant. Tot i que sembla que la seva urbanització no és definitiva sinó provisional.

Ara l'Ajuntament hi ha plantat 4 arbres ja desenrotllats (4 paulònies), que donaran si més no ombra als bancs durant l'estiu. Veiem la zona abans de la plantada dels arbres i després.

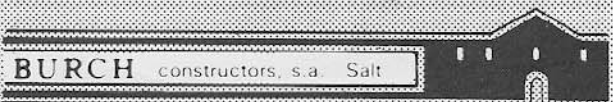

MATERIALS PER A DIBUIX I OFICINA
OFICINA TÈCNICA · CÒPIES DE PLÀNOLS
FOTOCÒPIES

Pompeu Fabra, 11 • Tel. 20.39.44 GIRONA
Migdia, 11 • 21.35.65 GIRONA
Països Catalans, 56 • 23.27.08 SALT
Rda. Barcelona, 3 • 50.38.70 FIGUERES

Stein Papereria tècnica · Copisteria

CASES
AMPLIACIONS
REHABILITACIÓ

C. Processó, 57 — Tels. 23.86.02 23.43.59
17190 SALT (Girona)

El Mas Llorens, en restauració

Les obres del Mas Llorens van avançant. Tot just, però estan en la primera fase. De totes maneres ja es pot divisar la torre amb la seva bellesa notable. També es pot llegir perfectament la data de la seva construcció per Gaspar Llorens. Cal ara trobar nous recursos per acabar de condicionar la resta i instal·lar-hi el Museu i Arxiu de la vila.

(Fotografies: Jaume Ollé)

LA TECA JOSEP M.ª DUBÉ

ENCARREGUEU AMB ANTELACIÓ:

- Sarsueles i paelles
- Pollastres a l'ast
- Conills a l'ast
- Anecs a l'ast
- Canelons
- Calamars a la romana
- Plats cuinats
- Tripades, cargols, etc...

EXTENS ASSORTIT DE VINS I ESPUMOSOS

Carrer Major, 9

Tel. 23 94 79

SALT

C/. Major, 57 SALT

MARGENAT

Telefon 23 06 79

Especialitat en gelats

Abad Oliba, 10 (Plaça Veinat)

VEINAT DE SALT
(Gronal)

FUNDADA EN 1929

Talleret

Altres vegades he parlat d'aquest grup de teatre del nostre poble i en altres seccions d'aquesta revista, també s'ha fet resó de la feina d'aquest grup teatral.

Ara que hem canviat d'any i es fa allò de repassar una mica el que ha estat notícia en el nostre poble, sens dubte que, entre altres «*affers*», el Talleret de Salt és de qui s'ha parlat més i ens ha donat una bona imatge cultural.

Aquest grup va saltar de les informacions «*provincianes*» arran de l'estrena mundial de l'obra de Milan Kundera «*Jacques i el seu amo*». Fins i tot l'edició de l'obra en versió catalana, editada per Llibres de Mall dins la col·lecció *Obra Oberta*, fa constatar i cito textualment: «*La present versió catalana de «Jacques i el seu amo» va ser estrenada pel grup «El Talleret de Salt» al teatre Municipal de Girona el dia 31 de gener de 1987, amb el següent repartiment (per ordre d'aparició en escena), i tot seguit l'anomena.*

Pràcticament un any després, tots els diaris i revistes d'àmbit nacional comenten els 10 anys d'existència d'aquest grup i les diverses representacions que estan portant a terme a Barcelona.

Aquestes són: «*Informe per a una acadèmia*» de Franz Kafka, de 24 de novembre al 8 de desembre, a la Sala Cuina de l'Institut del Teatre de Barcelona. «*El metge per força*» de Molière, del 24 al 30 de desembre, al Teatre Romea de Barcelona i del 8 al 24 de gener a la Sala Gran de l'Institut del teatre de Barcelona, «*Jacques i el seu Amo*» de Milan Kundera.

Com he dit, amb aquest «*salt*» a Barcelona i amb ell a tot Catalunya, aquest grup de Teatre format i creat a Salt, està sortint a tots els mitjans de comunicació d'arreu del país (ràdio, televisió, premsa, revistes...)

Des d'aquest espai, voldria donar la més sincera felicitació a aquest grup, «*El Talleret de Salt*», i amb ell a tots els saltencs que l'han fet possible.

Teatro: Milan Kundera y Henrik Ibsen van a ser dos autores homenajeados durante este inicio del año. El día 12 de enero, la Compañia del Centre Dramàtic del Vallès presenta en el Teatro Romera la mítica obra «*Espectres*» de Ibsen, dirigida por Francesc Nel·lo e interpretada por Angels Poch, Pep Pla, Josep Minguell, Josep M.ª Casanovas y Rosa Renom. Hasta el día 12 y dentro de la misma temporada del Centre Dramàtic de la Generalitat estarà en cartel «*Minimal-Mal Show*» del Teatro Fronterizo. Por otra parte la Sala Gran de l'Institut del teatre presenta «*Jack i el seu amo*» de Milan Kundera, representada por la Compañia de El Talleret de Salt. Del 26 al 31 de enero, en el mismo espacio, la bailarina Carme Serna estrena su «*Personal intransferible*».

(La Vanguardia)

Sílvia Manzana és l'escriptora que avui ens acompanya a l'Altra Imatge. Ella va néixer a Girona l'any 1957. És una gran lectora, sobretot de

novel·la (ciència ficció, actual i sobretot nord-americana). Es pot dir que tot el dia llueix, ja que la seva feina quotidiana és la de correctora,

La foto del tauler d'anuncis va obrir els ulls en la penombra, observant els coneguts perfils dels objectes que eren la seva quoti-

dianitat de tota la vida. Sempre els veia des del mateix angle, i quan algú en movia algun dels que es podien traslladar, se li perdia de vista fins que el tornaven a col·locar al seu lloc: no podia girar el cap perquè estava clavada amb grapes al suro. Ella les hi havia posat, tipa que els seus companys de feina traguessin la foto del tauler d'anuncis i la posessin en algun lloc lluny del seu abast, o la pengessin a l'inrevés, o la gressin de cara al suro. Ella...; va fer un sospir de paper: Ella era la seva vida.

El llum del petit reduït dels equalitzadors, separat de les altres dependències per parets d'alumini i vidre que l'insonoritzaven, es va encendre il·luminant la Magna Enciclopèdia arrengrada a la seva lleixa, els flexos vermells, el rellotge digital que anunciava les 9.00 AM, els diccionaris de tots els idiomes, les cadires ergonòmiques, el processador de textos i l'impermea-

REMOTO
CENTRO RECAMBIOS MOTO

Ramon y Cajal, 4 - Tel. 24 00 61 SALT

**VENDA RECANVIS
TALLER REPARACIÓ**

Importador per a Espanya

LA CORONA DE CAMPION

concretament en el PUNT-DIARI. Possiblement que haver de llegir tant l'ha animat a escriure. L'any passat va guanyar el premi de narració

que organitza la Colla Excursionista de Cassà de la Selva. Aleshores va «amençar» de presentar-se a totes les convocatòries literàries. I de

moment li va bé, ja que poc després es presentà al Premi de Narració Curta Just M. Casero i el guanyà amb l'obra «Tendra és la nit». L'editorial

«El pont de pedra» dins el mes de febrer, treurà al carrer aquesta obra, que serà la primera que li editen.

VIDA MEVA

ble de plàstic groc transparent que algú s'havia descuidat la nit abans al penjador clavats a la paret del fons. L'estabilitzador d'atmosfera es va engegar automàticament amb un lleu zumzeig, posant la temperatura de l'aire quatre o cinc graus més alta que la del carrer. Una gavardina isotèrmica del color de la tardor va unir-se a l'impermeable groc i un perfum subtilíssim va arribar fins a la foto del tauler d'anuncis. El seu perfum tan conegut. Ella acabava d'arribar. Duia enganxada a la pell l'aroma freda de la pluja.

Va seure al seu lloc de sempre, a l'extrem de la gran taula adossada a la paret per tres costats, just davant per davant de la foto del tauler d'anuncis. Com sempre, el va mirar amb afecte, i com sempre, el va saludar amb un «bon dia» dolcíssim. La foto del tau-

ler d'anuncis, un noi rosset amb pantalons de pana i camisa de quadres, es va estintolar al suro i va somriure relaxadament, disposat a observar-la, com sempre, durant tot el matí, mentre treballava, mentre prenia el cafè, mentre responia al telèfon, mentre consultava els seus llibres. Completament feliç fins a l'hora de plegar, quan Ella desapareixia i apareixien els Altres. Els Altres... N'hi havien fet de totes. Se'n reien d'Ella perquè tenia aquella foto clavada just on els seus ulls la veien només d'alçar-se de l'escriu que estava equalitzant, perquè era l'últim que mirava abans de marxar i el primer que mirava en arribar. Perquè estava absurdament enamorada, deien, d'una simple silueta retallada, unidimensional i en blanc i negre, clavada amb grapes al suro. Ella no deia res i el noi

de la foto sabia per què: tots dos sabien que era molt més que això. Però els Altres no ho entenien, i un dia el clavaven dalt de tot de la paret perquè Ella, l'endemà, s'hagués d'enfilat a una cadira per recuperar-lo, i un altre dia l'amagaven al fons de tot d'un calaix, o li posaven a sobre tots els fulls d'ordres de la setmana. Però Ella, impertorbable, sempre el trobava, el deslliurava de noses i el retornava al seu lloc. Finalment, però, l'havia assegurat contra el suro amb totes aquelles grapes; per bé que ara amb prou feines es podia moure, no havien tornat a canviar-lo de lloc. I qui volia moure's? Amb Ella en feia prou per ser feliç, i vivia la seva vida de silueta de paper amb tota la intensitat de què és capaç una foto retallada d'una revista.

Però un matí Ella no va arribar. Al seu lloc va venir

un noi amb ulleres que no parava de fumar i que aviat va canviar de lloc tots els diccionaris que feia servir Ella. La foto del tauler d'anuncis, un xic inquiet però encara no alarmada, va pensar que es tractava d'un substitut temporal, que Ella devia fer vacances o tenia la grip, que aviat tornaria. Però no va ser així.

Que havia trobat un home ros que usava pantalons de pana i camises de quadres, de somriure relaxat, i se n'havia anat amb ell a viure una vida del tot allunyada i diferent.

Mai més no aspiraria el seu perfum ni escoltaria el seu dolcíssim «bon dia».

I, ofegada sota un munt de paperassa inútil, la foto del tauler d'anuncis, de mica en mica, es va anar marcint.

SÍLVIA MANZANA

A LA SEVA SALUT LI CAL UN BON SERVEI

La nostra pòlissa d'assistència sanitària dona una àmplia cobertura de serveis, dels quals destaquem:

- Lliure elecció d'especialistes dintre el nostre ampli quadre de metges.
- Mitjans de diagnòstic com anàlisis, radiografies, ecografies, electroencefalogrames, endoscòpies, etc..
- SCANNER
- Habitació individual amb bany en els internaments per:
  - Intervencions quirúrgiques.
  - Accidents
  - Parts.
  - Tractament mèdic (casos no quirúrgics)
- Llit per a acompanyant a càrrec de la Companyia
- Medicaments utilitzats durant l'internament
- Parts en clínica assistits per tocòleg.

- Assistència a TOT ESPANYA (capitals de província) en cas d'urgència per desplaçament temporal, (viatges, vacances, etc...)

PER A MÉS INFORMACIÓ, estem a la seva disposició a:
LA CATALÒNIA ASSEGUADORA, S.A.

Joan Maragall, 22 - Tel. 20 33 31 **GIRONA**
Antoni Llopis, 10 - Tel. 26 63 40 **OLOT**
Llers, s/n - Ed. Jubar **FIGUERES**
C/. Sant Pau, 12 - Tel. 50 40 92 **FIGUERES**

«Patat/Xop!»

Ex-timats consumidors d'aquesta **sexió**, (No, no estic pensant en sexe, malgrat les ix).

El que teniu a les vostres mans en aquests moments és... (Sí, ja ho sé que és la revista LA FARGA, però no li miteu tant el vostre horitzó, homes i dones).

... la darrera entrega del SPLASH/GLOP. (Com molt bé els deductius de torn hauran endevinat pel títol).

No, les meves històries no desapareixeran d'aquestes pàgines, però el SPLASH/GLOP s'ha cremat, reconeixem-ho. (O més ben dit, qui s'ha cremat he estat jo, també ho reconec).

Farta de sentir els vostres gemecs dient que **«escrius per tu»**, **«això no s'entén»**, entre molts d'altres comentaris que he hagut d'escoltar-me d'ençà que, fa aproximadament un any, **esplaixglopejo** per aquí.

(Farta, també, això entre parèntesi perquè no es vegi tant, de riure'm del vostre meliquisme entestant-vos a veure dogmes allò on una només pretén de jugar amb les infinites lectures que pot tenir un mot, mai, però amb la intenció de fer periodisme des d'aquesta secció).

Farta d'això i de moltes altres coses, que no cito perquè això ja sona massa a prepotència, decideixo (he decidit) abandonar la vena radical de la meua visió estètica particular. (Estic d'acord amb vosaltres, objectius empedreïts, que no sempre allò que és divertit d'escriure és divertit per llegir i, que allò que podria ser divertit per llegir no sempre és agradable d'escriure).

Es, per tot això que dic, però molt més pel que no dic, que aquesta vegada el SPLASH/GLOP fa PATAT/XOP i s'enfonsa, s'enfonsa, s'enfonsa, s'enfonsa... com un fardell ple de vísceres (humanes entre parèntesi per no ferir la sensibilitat dels sensibles a ben poques coses en un esburnac de sang i fetge).

© Bel Bosch

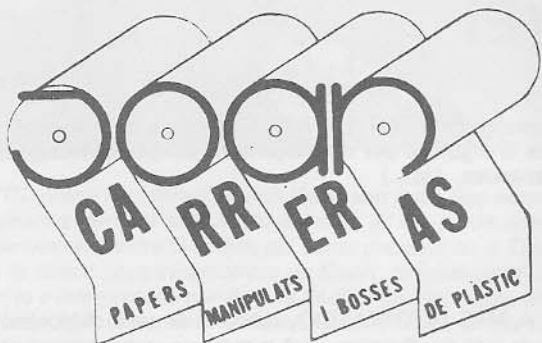
*Demanem als tallers mecànics
l'etiqueta de revisió
del cotxe en català.*

Quan fem la revisió del cotxe, el mecànic ens col·loca al costat del volant, una etiqueta amb les operacions que ha realitzat. Heu comprovat mai en quina llengua està escrita la del vostre cotxe?

Si sou client d'un taller mecànic que no disposa de cap model en català, podeu passar pel SERVEI MUNICIPAL DE CATALÀ, on gratuïtament us en donaran.

TONI RUSCALLEDA

c. Prudenci Bertrana, 1
Telèfon 23.19.10
17006 SALT

electrodomestic
Joaquim Vilà Crous

Carrer Major, 243
Telèfon 23.29.71 - SALT

L'ACUDIT FOLL

OBERT TOTS ELS DIES

c Major 260 Telefon 23 14 15 · SALT

Especialitats en carns
cargols i escamarlans

LA VIDA AMB HUMOR

«PATHS OF GLORY». (Homenatge a Kubrick)

Poc ens podíem pensar aquella colla d'eixelebrats que vam iniciar el CES (Centre Excursionista Saltenc) que els nostres epígons assolirien viaranys de glòria. Recordo un vailet sorrut, fill d'un bon amic (que tan aviat te'l podies trobar donant voltes nervioses al teu voltant, dient-te —talment un ca famolenc— que ja eres vell per escometre el Mont Perdut; com aturat en un revolt del camí, plorant llàgrimes amargues perquè ja no podia més).

Em diuen que aquest vailet, convertit ara en un jove, acaba de conquerir un cim que es fa dir sí senyor, a les llunyanes terres de la Patagònia. D'això en dic jo crear escola! I no m'atribueixo pas cap mèrit. En tot cas el mèrit és d'aquella colla de galifardeus que érem capaços de fer catorze hores de camí per arribar a l'Hostal de la Muga, tot recitant fragments de La Punyalada, i sortir de l'hostal, tips com uns rènecs —de pernil, de ratafia i de grana de capellà— tot cantant «viva el rey».

Els primers temps del CES van ser meravellosos. Dubto que tornin a arribar. El CES era una entitat excursionista amb un tarannà totalment saltenc (melic de l'esquizofrènia creativa). Aquella idea de transportar un orgue i tocar peces de Bach a les geleres dels Alps... Aquella conya marinera, pagant el «gasto» un que ara és ex-rector de Salt, o un altre que és Regidor de l'Ajuntament... Quins moments tan deliciosos! érem una autèntica penya d'amics: mig poetes, mig excursionistes, mig folls, mig cíncics, mig filàntrops, mig ecologistes, mig capsigranys.

Segons em diuen, les coses ja no són com eren. Em diuen que ara, a propòsit del CES, hom podria recitar allò de: «Estos, Fabio, ¡ay dolor!, que ves ahora, campos de soledad, mustio collado, fueron un tiempo Itálica famosa». Jo no sóc tan pessimista. I sempre conservo un xic d'humor corrosiu per malfiar-me de mi mateix i de les dèries humanes.

I, ja que he fet una incursió en la «Lengua del imperio», permeteu que recordi un altre vell adagi, per dir que jo no estic pas d'acord amb allò de «cualquier tiempo pasado fue mejor». No hi estic d'acord. I els fets em donen la raó. Hi ha saltencs actuals, successors dels fundadors del CES, que són capaços d'escalgar el Fitz Roy, o qualsevol altra muntanya que jo no sóc capaç de conquerir (ni de pronunciar).

Però, deixeu-m'ho repetir: Que bonics que eren aquells primers temps del CES!